

Малката коледна Фея тури пръста на устата си, за да ми даде знакъ да мълча и ме заведе задъ него. Посочи на Асѣня и каза: „чети“!

Азъ почнахъ да четъ, като задържахъ дъха си, и ето какво прочетохъ:

Драга ми и мила сестро,

„Сърдцето ми е тъй стиснато днесъ, защото е Коледа и защото всички дѣца получаватъ подаръци. Ахъ, азъ нищо не ти испратихъ миличкий ми ангелъ! — Ти знаешъ, че добрата ми мила майка какви трудности срѣща, отъ какъ тати е умрѣлъ въ войната, за издържанieto ми; ти знаешъ, че тя не може тази година да ми прати пари Миличка ми сестро! — Сърдцето ми се раскъсва, като си помислихъ, че не можъ да ти подаря нѣкой отъ тия хубави подаръци, които братията подаряватъ на сестритѣ си. Но търпѣние! Единъ, единъ азъ ще станъ офицеринъ, какъвто бѣше тате, и тогава миличка ми сестро, азъ ще имамъ пари“

Азъ нѣмахъ по вече сила и куражъ да четъ, прѣгърнахъ Асѣня, който се зачерви и останъ зачуденъ.

— Слушай, му казахъ азъ, единъ дежъ ний и двама ще станемъ офицери и тогава ний ще дѣлимъ онова което ще имаме; вземи сега половината отъ моитѣ подаръци, за да ги испратишь на малката си сестра

Въ туй врѣме, когато Асѣня проливаше горѣщи сълзи, малката Фея ми хванъ ръката, стисна я силно, цална ме по челото и се изгуби.

III.

Името на феята.

Много „бждни вечери“ се бѣхъ изменили, отъ какъ не бѣхъ виждалъ коледната Фея. Всѣка година съ радостъ си спомняхъ за онова врѣме, когато азъ помагахъ на сирацитѣ и нещастнитѣ Дѣдо ми отдавна бѣше умрѣлъ. Азъ бѣхъ вече станалъ мъжъ и живѣяхъ въ столицата. Хората бѣха много строги къмъ мене. Отъ грижитѣ на живота, челото ми се бѣше на-